

Slots- og Kulturstyrelsen
H. C. Andersens Boulevard 2
1553 København K

Sendt per mail til: medi@slks.dk

Aalborg, den 27. oktober 2016

Høring over bekendtgørelse om ikke-kommerciel lokalradiovirksomhed

Sammenslutningen Af Medier i Lokalsamfundet, SAML, har følgende kommentarer til det udsendte udkast til ny bekendtgørelse for ikke-kommerciel lokalradiovirksomhed.

Generelt

Principielt mener SAML, at der bør være mulighed for udsendelse af ikke-kommerciel lokalradio i alle 98 kommuner, men vi anerkender, at dette mål ikke er opnåeligt, hvorfor vi ikke har bemærkninger til frekvensfordelingen. SAML har deltaget i flere møder i Slots- og Kulturstyrelsen, hvor også Energistyrelsen og Danske Medier deltog. Konklusionen på møderne blev, at det pt. ikke er muligt at finde flere egnede frekvenser til ikke-kommerciel lokalradio.

Vi glæder os over, der er fundet mulighed for at kunne høre ikke-kommerciel lokalradio i ca 84 af landets 98 kommuner. Men dette stiller dog området overfor andre udfordringer primært af økonomisk karakter.

Bliver resultatet af Radio- og TV-Nævnets udbud i 2017, at der gives tilladelse til ikke-kommerciel lokalradio i alle de mulige områder og i den fulde afsatte tid til ikke-kommerciel lokalradiovirksomhed inklusiv på de delte frekvenser, vil dette afstedkomme betydelig mindre driftstilskud til den enkelte ikke-kommercielle lokalradio.

Vi foreslår derfor, at forligskredsen ser på, om det er muligt at hæve den samlede pulje til driftstilskud til ikke-kommerciel radio- og tv-virksomhed til mindst 75 millioner årligt.

Derudover mener SAML, det vil være nødvendigt med en særpulje, der kan søges af nye sendetilladelseshavere i områder, hvor der for tiden ikke eksisterer en ikke-kommerciel lokalradio. Denne bør afsættes til de dækning af de udgifter, der er i forbindelse med indkøb af sendeudstyr og bør ikke være mindre end 5 millioner kroner.

SAML vil yderligere anbefale, at der gennemføres en informationskampagne i hele landet, inden Radio- og TV-Nævnet igangsætter ansøgning om sendetilladelser til ikke-kommerciel lokalradio. Informationskampagnen kunne ske i samarbejde med kommunerne og via annoncer i dagbladene.

Som tidligere nævnt er SAML meget tilfreds med, at der nu indføres en ny bekendtgørelse for hhv. kommerciel og ikke-kommerciel lokal radiovirksomhed, og at der indføres bestemmelser i bekendtgørelsen for de ikke-kommercielle, der kan imødegå tidligere tiders tilskudsrytteri samt være medvirkende til at hæve kvaliteten på de udsendt programmer fra ikke-kommerciel lokalradioer samt styrke de ikke-kommercielle radioers eksistensberettigelse som folkeoplysende, demokratiske og borgerinddragende medier.

Men vi vil gerne understrege, at de ikke-kommercielle lokalradioer drives af foreninger af frivillige borgere i lokalsamfundet, at medarbejderne på de ikke-kommercielle lokalradioer primært er frivillige og ulønnede, at medarbejderstaben af frivillige ikke er en statisk og konstant skare, der er udskiftninger hele tiden også af medlemmer i selve foreningen. Dette stiller de ikke-kommercielle radioer overfor udfordringer ifht. at løse de opgaver, der i bekendtgørelsesudkastet stilles til radioerne.

Særligt er vi bekymrede over de foreslåede formuleringer omkring begrebet public access. SAML definerer public access som offentlighedens adgang til at komme til orde i et elektronisk medie.

Præmissen / udgangspunktet i forslagens formuleringer er efter vores opfattelse forkert, det virker som om der er en opfattelse af, at de ikke-kommercielle lokale radioer har en fast medarbejderstab, der kan råde og vejlede og hjælpe en borger, der måtte komme ind på stationen, med at producere et program om et emne, som borgeren gerne vil have udsendt.

Således forholder det sig ikke på de ikke-kommercielle radioer. Typisk vil stationens håndtering af public access foregå ved, at forskellige interessegrupper danner en redaktion, der selv producerer sine udsendelser, der så udsendes i radioens sendetid.

Derudover undrer vi os meget over de foreslåede paragraffer omhandlende sendesamvirker og ikke mindst den rolle, disse samvirker foreslås at skulle spille. Gennemføres forslaget i dets nuværende ordlyd vil der blive oprettet en form for kontrolorgan mellem de enkelte sendetilladelsesindehavere og den tilsynsførende myndighed.

Naturligvis skal der oprettes sendesamvirker på de frekvenser, hvor der er mere end én sendetilladelsesindehaver, uanset om det er frekvenser der deles mellem kommercielle og ikke-kommercielle radioer eller det er de rent ikke-kommercielle frekvenser.

Sendesamvirker dannes af de radiostationer, der findes på frekvensen og samvirkets eneste opgave er at eje, leje, drive et fælles sendeanlæg bestående af sendere og antenner samt fordele sendetiden blandt de tilsluttede stationer.

I de konkrete bemærkninger nedenfor kommer vi nærmere ind på de to ovennævnte problematikker.

Konkret

- § 4, stk. 2 SAML foreslår, at formuleringen ændres til: Udbuddet afholdes i to led, efter alsidighedsprincippet og skønhedskriterier.
- § 4, stk. 3 Vi finder formuleringen ”Radio- og TV-Nævnet kan undlade at udbyde de i henhold til stk. 1 ledige sendemuligheder” for kryptisk. Hvis der med formuleringen er tænkt på situationen efter det første udbud i 2017, er vi enige i indholdet. Men selvom dette er tilfældet vil vi foreslå en konkretisering af hvad, der egentlig menes.
- § 5, stk.4 SAML kan ikke anbefale, at der kan udstedes flere programtilladelser til samme ansøger. Dette fordi det, igen, vil åbne en ladeport for tilskudsrytteri.
- § 11, stk. 1 SAML er enig i at der bør produceres mindst én times egenproduceret førstegangsudsendelse med lokalt indhold. Men finder formuleringen ”Det er i begrænset omfang tilladt at anvende jingler, vignetter eller musikalske indslag i denne del af programvirksomheden” for uklart formuleret. Det vil åbne mulighed for, at tolkningen af ”begrænset omfang” vil afhænge af det til enhver tid siddende Radio- og TV-Nævns tolkning, hvilket kan åbne for risikoen at Radio- og TV-Nævnet kommer til at agere som et decideret programråd.
- § 11, stk. 3 Vi forstår ikke formuleringen ”programmer, der er produceret af tilladelseshaveren selv eller borgere hjemmehørende i tilladelsesområdet, såfremt produktionen er et led i tilladelseshavers facilitering af public access” Vi er temmelig usikre på, hvorledes dette skal tolkes? Hvordan forestiller man sig, at borgerne i tilladelsesområdet skal kunne producere programmer, de har jo ikke noget udstyr dertil? Reelt og i virkeligheden forholder det sig jo omvendt: radioen tilbyder borgere og foreninger sendetid / mulighed for at få noget udsendt i radioens sendetid: omtale af arrangementer, begivenheder og mulighed for at komme til orde. Det kan være forskellige foreninger i tilladelsesområdet, som har en fast sendetid på radioen – det er vel ret besat dét, der menes med public access? Den foreslåede formulering er for kryptisk og vil være umulig for radioerne at leve op til. Erfaringerne fra det nuværende Radio- og TV-Nævns tolkning og håndhævelse af lignende formulering i den gældende bekendtgørelse for ikke-kommercielt lokalt tv, viser med klar tydelighed, at den foreslåede formulering er for kryptisk.
- § 15, stk. 3 Vi er enig i, at et sendesamvirke bør have en kontaktperson, der kan have kontakt til myndigheden. Men vi kan ikke anbefale, at det implicit i dette stykke tillægges et sendesamvirke at have den løbende kontakt til myndigheden på området. Et sendesamvirke er uden myndighed af nogen art. Det er den enkelte tilladelseshaver, der er ansvarlig overfor myndigheden.
- § 16, stk. 1 SAML står fuldstændig uforstående overfor dette. Jf. det ovenstående har et sendesamvirke ingen rolle at spille overfor myndigheden på området. Et sendesamvirke er et teknisk administrativt samvirke, der udelukkende varetager de fælles opgaver, der er for udsendelse af radioernes signal. De enkelte radiostationer er tvunget til at være medlem af et sendesamvirke, hvis der er flere sendetilladelseshavere på samme frekvens. Som nævnt er det den enkelte tilladelseshaver, der er ansvarlig overfor myndigheden. Det er således umuligt for et sendesamvirke at efterleve dette stykke. Et sendesamvirke vil aldrig være i besiddelse af de oplysninger, dokumenter med mere, der forlanges. Disse har udelukkende den enkelte sendetilladelseshaver.
- § 17, stk. 2 pind 2) Vi er lidt usikre på, hvad konsekvenserne af, at der kræves dokumentation af foreningens stiftelse, herunder stiftelsesprotokollat kan komme til at betyde. Ordlyden

- er helt klar, men betyder det, at også de eksisterende foreninger, der i dag har en sendetilladelse til ikke-kommerciel lokalradio skal nedlægge sig selv per 31. december 2016 og stifte en ny forening per 1. januar 2017? I modsat fald vil det kunne betyde at en lang række af de eksisterende foreninger ikke vil være i stand til at leve op til dette krav, da deres stiftelsesdokument meget vel kan være gået tabt i løbet af de seneste 30 år. Hvis alle ansøgere skal kunne indsende et stiftelsesdokument kan konsekvensen kun være at de nuværende foreninger må lukke og starte igen per 1. januar 17. Det vil være en ret besværlig proces med opsigelse af nuværende aftaler: huslejekontrakter, eventuelle fleksjobbere, plads- og masteleje med meget mere. SAML anbefaler derfor, at der indføres en præcisering, at kravet om stiftelsesprotokollat er gældende for nye foreninger, for gamle foreninger kræves referat af seneste generalforsamling.
- § 17, stk. 2 pind 7) Igen, vi forstår ikke formuleringen af stykket, jf. bemærkningerne til § 11, stk. 3. SAML er naturligvis enig i, at de ikke-kommercielle radiostationer skal facilitere public access, men den foreslåede formulering er for kryptisk. Hvordan skal en ansøger kunne dokumentere dette krav, ved andet end at svare ja – det vil vi. Og igen, i virkelighedens verden er det ikke borgere men derimod foreninger (som i parentes bemærket jo også er borgere) der primært vil / kan benytte sig af mulighederne for at komme til orde i et elektronisk medie. Den enkelte borger kommer jo ikke med et færdigproduceret program.
- § 18, stk. 2 SAML kan ikke anbefale, at der ved behandling af ansøgninger kan lægges vægt på ansøgers økonomiske formåen. Dette er ikke-kommerciel lokalradiovirksomhed, der ikke kan have f.eks. reklameindtægter og større sponsorater. Den primære indtægt for de ikke-kommercielle er driftstilskud fra licensmidlerne samt ind mellem tilskud fra fonde og / eller hjemkommunen. Den økonomiske formåen vil således være ens for alle ansøgere til ikke-kommerciel lokalradiovirksomhed. Stykket giver således ingen mening.
- § 18, stk 3 pind 4) Der vil være betydelige ophavsretslige økonomiske konsekvenser af kravet om at stille sin programvirksomhed til rådighed på internettet. De nuværende aftaler med hhv. KODA og Gramex giver de ikke-kommercielle lokalradioer mulighed for direkte streaming af programmerne uden yderlige udgifter til de to ophavsretsorganisationer. Podcasts uden beskyttet musik kan afgiftsfrit lægges ud på hjemmesiden, hvorimod programmer med beskyttet musik til down load er omfattet af betydelige afgifter til KODA og Gramex.
- § 18, stk. 3 pind 5) jf. bemærkningerne til § 11, stk. 3 og til § 17, stk 7 er vi uforstående overfor formuleringen. Vi kan ikke se, hvordan en ansøger kan dokumentere dette krav. Derudover er foreningen, der søger om sendetilladelse jo borgere i sendetilladelsesområdet.
- § 19, stk. 5 SAML kan ikke støtte dette krav, at indehavere af tilladelser kan til brug for Radio- og TV-Nævnets tilsyn pålægges at tilvejebringe fyldestgørende oversættelser af programmer og programoversigter på andre sprog end dansk, norsk, svensk, tysk og engelsk. Dette krav kan medføre, at en lang række mindretalsgrupper afskæres for at komme til orde i et elektronisk medie, flygtninge og indvandrere f.eks. Kravet vil ligeledes være en hindring i stationens facilitering af public access. Udgifter til afholdelse af oversættelser må fortsat afholdes af myndigheden.
- § 24, stk. 2 SAML foreslår, at der maksimalt kan ydes tilskud til 20 ugentlige sendetimer, forudsat at tilskuddet er højere end det er i dag, jf. de generelle bemærkninger. De ikkekommercielle lokalradioer sender i dag gennemsnitlig 20 timer ugentligt. Men vi

kan ikke anbefale, at der stadig ikke på radioområdet kan ydes tilskud til genudsendelser. Vi vil foreslå, at de 10 af de nævnte 20 ugentlige timer er førstegangs genudsendelse. Kravet om 15 timers egenproduceret førstegangsudsendelse er for meget at kræve af et område, der hovedsageligt drives af frivillig arbejdskraft. Risikoen for indholdsløst musikradio, blot for at leve op til det stillede krav om den ugentlige egenproduktion er i høj grad til stede. Vi foreslår derfor, at ikkekommerciel lokalradio kan genudsende 50% af sine ugentlige udsendelser, hvilket giver god mening, da sendetiden vil være på forskellige tidspunkter af en uge og målgruppen kan således bedre nås.

Til bilag 2

Formål

Obligatoriske bestemmelser i sendesamvirkers vedtægter

Jf. de ovennævnte bemærkninger om sendesamvirker kan det **ALDRIG** være et sendesamvirkes formål at varetage fælles anliggender i medfør af bekendtgørelse om ikkekommerciel lokalradiovirksomhed og / bekendtgørelse om kommerciel lokalradiovirksomhed for radiostationer i et givent sendenets navn. Vi kan følgelig ikke anbefale den foreslåede formulering. Vi foreslår i stedet denne formulering: ”Samvirkets formål er at eje / leje / drive sende- og antenneanlæg for æterbåren radiofoni på de frekvenser, tildelt af Energistyrelsen til lokalradiospredning i ”kommunens og / eller sendenettets navn.”

De fælles (mediepolitiske) anliggender for ikke-kommercielle radio- (og tv-stationer) varetages, som tilfældet er i dag, af de respektive interesseorganisationer.

Venlig hilsen

Gitte Thomsen
sekretariatsleder